

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204599
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418204599.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci navrhovateľky: S. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Z., P. XX, právne zastúpená JUDr. Anna Kohajdová, advokátka so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, proti povinnému: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. Z., X. Q. XXX/XX, právne zastúpený Pavol Trnka, advokát so sídlom Bánovce nad Bebravou, Novomeského 1322/16, IČO: 31 142 371, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní povinného (otca) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9Pc/22/2018-193 zo dňa 04. novembra 2019 - len v časti zvýšenia vyživovacej povinnosti od 04.09.2019 a zročného výživného od tohto dátumu, takto jednodhlasne

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvýšenia výživného od 04.09.2019 nad sumu 170,-Eur mesačne, v časti určenia zročného výživného za obdobie od 04.09.2019 do 04.11.2019 a v časti výroku o trovách konania mení tak, že zmeňujúc rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/32/2006-47 zo dňa 16.06.2006 v časti výživného na navrhovateľku od 04.09.2019 naďalej je povinný - otec navrhovateľky povinný platiť mesačné výživné v sume 170,-Eur, vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a konanie v časti tohto nároku nad sumu 170,-Eur z a s t a v u j e .

II. Zročné výživné za obdobie od 04.09.2019 do 04.11.2019 vo výške 196,86 Eur súd p o v o ľ u j e zaplatiť povinnému, spolu s bežným výživným (a zročným výživným za obdobie od 07.09.2018 do 03.09.2019), v pravidelných mesačných splátkach po 50,-Eur s bežným výživným počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok.

III. Ž i a d e n z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa podaným návrhom doručeným prvoinstančnému súdu dňa 7.9.2018 prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala zvýšenia výživného na plnoleté dieťa tak, aby jej povinný platil mesačne 250,- eur do 10. dňa v mesiaci, na účet navrhovateľky, počnúc od podania návrhu a tiež aby súd zaviazal povinného zaplatiť oprávnenej polovicu mimoriadnych výdavkov jednorazovo v sume 345,- eur na účet navrhovateľky. Návrh odôvodnila tým, že naposledy mala určené výživné v čase, keď sa jej rodičia rozvádzali na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/32/2006-47 dňa 16.6.2006, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2006, a podľa ktorého navrhovateľka ako maloletá bola zverená do osobnej starostlivosti matky a povinný, jej otec, bol zaviazaný k plateniu výživného na maloletú navrhovateľku v tom čase výživným mesačne vo výške 2.000,- Sk, t. j. 66,39 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky. Od určenia tohto výživného nedošlo k žiadnemu zvýšeniu výživného. Od posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti ubehlo 12 rokov, v tom čase navrhovateľka bola žiačkou základnej školy pred nástupom do druhého ročníka a v súčasnosti je študentkou maturitného ročníka Spojenej školy, odboru Obchodná akadémia v Nových Zámkoch, čím

sa podstatne zmenili a narástli jej náklady spojené hlavne so štúdiom a prípravou na budúce štúdium na vysokej škole. Povinný jej okrem výživného stanoveného pred 12 rokmi neprispieva ničím. Celú starostlivosť o ňu zabezpečuje matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

2. Povinný sa nevyjadril k návrhu písomne, vyjadril sa iba v tom smere, že aké má mesačné výdavky a ohľadom výživného uviedol, že súhlasí dobrovoľne s výživným pre navrhovateľku mesačne vo výške 150,- eur.

3. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom dňa 7.11.2018 pod č. k. 9Pc/22/2018-57 v spojitosti s opravným uznesením zo dňa 16.4.2019 pod č. k. 9Pc/22/2018-95 tak, že zaviazal povinného k povinnosti platiť navrhovateľke - plnoletému dieťaťu mesačne výživné vo výške 200,- eur počnúc od 7.9.2018, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, II. výrokom rozhodol o zročnom výživnom za obdobie od 7.9.2018 do 30.10.2018 vrátane mesiaca november 2018 vo výške 267,22 eur, ktorú sumu súd povolil zaplatiť povinnému v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania počnúc od právoplatnosti rozsudku. III. výrokom vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 C.M.P. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že návrh navrhovateľky je vo väčšej miere čiastočný a dôvodný a iba v menšej miere nedôvodný. Na základe skutkového stavu, ktorý súd zistil v priebehu konania, keď naposledy mala navrhovateľka určené výživné ešte v čase, keď bola maloletá, teda v čase rozvodového konania svojich rodičov v roku 2006 v konaní pod sp. zn. 6C/32/2006 a od tej doby výživné nemala ani zvyšované ani žiadnym spôsobom menené a medzitým navrhovateľka dosiahla plnoletosť, nastala zmena pomerov ako na jej strane, tak aj na strane povinného, a preto dospel k záveru, že je potrebné určiť výživné pre navrhovateľku ako plnoletú osobu, nie zvýšiť, keďže nemala určenú vyživovaciu povinnosť ako plnoletá osoba, a preto jej návrh považoval za dôvodný a určil výživné pre plnoleté dieťa mesačne vo výške 200,- eur.

4. Voči predmetnému rozsudku podal odvolanie povinný okrem výroku III., podľa ktorého súd návrh vo zvyšku zamietol a domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku tak, aby bol povinný platiť navrhovateľke výživné vo výške 150,- eur mesačne a aby tejto sume výživného bol prispôsobený aj výrok o zročnom výživnom. Podľa jeho názoru je pravdou, že od roku 2006 došlo k zmene pomerov, avšak táto zmena nebola zistená v takom rozsahu, aby to odôvodňovalo zvýšenie výživného o viac ako 300 %. Výživné určené súdom prvej inštancie vo výške 200,- eur je pre neho s ohľadom na jeho príjmy a výdavky likvidačné. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nevezal do úvahy skutočnosť, že povinný mesačne spláca úver vo VUB, a.s. vo výške 271,02 eur a tiež jeho ďalšie nevyhnutné výdavky na stravu, ošatenie, náklady na cestovné, ktoré predstavujú mesačne v priemere sumu 400,- eur.

5. O podanom odvolaní povinného voči rozsudku súdu prvej inštancie 9Pc/22/2018-57 zo dňa 7.11.2018 rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 25.7.2019 č. k. 8CoP/32/2019-126 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti o určení výživného, určení zročného výživného a v časti výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v týchto častiach vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie a nové rozhodnutie. Rozsudok súdu prvej inštancie pod sp. zn. 9Pc/22/2018-57 zo dňa 7.11.2018 v spojitosti s opravným uznesením pod sp. zn. 9Pc/22/2018-95 zo dňa 16.4.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2018 iba vo výroku III., nakoľko voči tejto časti povinný odvolanie nepodal.

6. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu odvolania podľa ustanovenia § 389 odsek 1 písmeno a) C.S.P. zrušiť a v napadnutých častiach podľa ustanovenia § 391 odsek 1 C.S.P. vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu, že súd prvej inštancie nerozhodol o predmetnom návrhu konania a nerešpektoval existenciu právoplatného rozsudku Okresného súdu v Nových Zámkoch č. k. 6C/32/2006-47 zo dňa 16.6.2006, právoplatný dňa 4.8.2006, ktorým rozsudkom už bola vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke súdnym rozhodnutím určená, keď toto rozhodnutie súdu nebolo ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušené (a vyživovacia povinnosť povinného voči navrhovateľke nežijúcej s ním spoločne ani inak nezanikla), v dôsledku čoho nebolo možné na uvedené súdne rozhodnutie neprihliadať a rozhodovať o určení vyživovacej povinnosti povinného k navrhovateľke bez prihliadnutia na zákonné dôsledky existencie uvedeného súdneho rozhodnutia. Navrhovateľka vo veci podala správny návrh na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa zmenou označeného súdneho rozhodnutia z roku 2006, o tomto návrhu však súd prvej inštancie nekonal a nerozhodoval, keď bez akéhokoľvek právneho odôvodnenia uviedol svoj záver, že je potrebné určiť pre navrhovateľku výživné ako plnoletú osobu, teda nie zvýšiť výživné, keďže ešte

nemala určenú výživovaciú povinnosť ako plnoletá osoba a súd prvýkrát rozhoduje o jej určení výživného ako plnoletej osoby. Uviedol, že súd prvej inštancie znova bezodkladne rozhodne o tomto návrhu, doplní dokazovanie aj ohľadom zistenia skutočného stavu veci, a to povinným označeného výdavku na splácanie úveru vo VUB, t. j. zistí, o aký úver sa jedná, ako a dokedy bude povinným splácaný, na čo bol použitý a teda či má alebo nemá vplyv na výšku výživovacej povinnosti povinného k navrhovateľke. Zistí tiež stav štúdia navrhovateľky. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách účastníkov v celom konaní.

7. V ďalšom konaní navrhovateľka zotrvala na zvýšení výživného vo výške 200,-Eur mesačne. Povinný - otec - akceptoval platenie výživného iba sumou 150,-Eur mesačne, keď je naklonený k úhrade jednorázových nákladov navrhovateľky, pričom uznal skutočnosť, že od posledného výživného určeného v roku 2006 jej nad rámec určeného výživného žiadnou sumou neprispieval.

8. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným, v poradí druhým) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie vo veci takto rozhodol:

I. Súd m e n í rozsudok súdu prvej inštancie pod sp. zn. 6C/32/2006-47 zo dňa 16.6.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2006 v časti výživného na navrhovateľku tak, že zvyšuje výživné na plnoletú navrhovateľku S. W. G., nar. X.X.XXXX zo sumy 2.000,- Sk (66,39 eur) mesačne na sumu 150,- eur mesačne, ktorú je povinný p o v i n n ý platiť navrhovateľke od 7.9.2018 do 3.9.2019 a od 4.9.2019 je povinný p o v i n n ý platiť výživné plnoletej navrhovateľke mesačne sumou 200,- eur, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám navrhovateľky.

II. Zročné výživné za obdobie od 7.9.2018 do 3.9.2019 vo výške 1.003,32 eur a zročné výživné za obdobie od 4.9.2019 do 4.11.2019 vrátane mesiaca november 2019 vo výške 400,83 eur, súd p o v o ľ u j e zaplatiť povinnému v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, počnúc od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd návrh na zvýšenie výživného za obdobie od 7.9.2018 do 3.9.2019 vo zvyšku z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

9. Skutkový stav veci súd prvej inštancie zistil nasledovne:

10. Vykonaným dokazovaním a predloženými listinnými dôkazmi účastníkmi konania súd zistil zo spisu tunajšieho súdu č. k. 6C/32/2006, že rodičia navrhovateľky boli právoplatne rozvedení rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6C/32/2006-47 dňa 16.6.2006, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 4.6.2006, kde v tom čase maloletá navrhovateľka na čas po rozvedení bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa - povinný bol zaviazaný k plateniu výživného v sume 2.000,- Sk mesačne, a to vopred k rukám matky, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred. Okrem toho bola schválená rodičovská dohoda účastníkov konania ohľadom úpravy styku otca s maloletou dcérou. Zo spisu je ďalej evidentné, že matka dieťaťa v tom čase bola zamestnaná na Základnej škole s vyučovacím jazykom maďarským v obci Pozba s priemerným čistým mesačným zárobkom 12.180,- Sk (404,30 eur). Otec dieťaťa - povinný od 18.4.2006 bol zamestnaný u nového zamestnávateľa spoločnosti Imagement s.r.o. Nitra s priemerným čistým mesačným zárobkom 12.000,- - 13.000,- Sk (431,52 eur).

11. Potvrdením o návšteve školy navrhovateľka preukázala, že je študentkou 4. ročníka Spojenej školy v Nových Zámkoch.

12. Potvrdením o návšteve školy (číslo listu 171) navrhovateľka preukázala, že je študentkou 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia v akademickom roku 2019/2020, študijného programu: učiteľstvo anglického jazyka a výtvarnej výchovy Pedagogickej fakulty Univerzity Konštantína filozofa v Nitre. Tomu nasvedčujú aj listinné dôkazy, ktoré predložila do súdneho spisu právna zástupkyňa navrhovateľky, a to odvolaciemu súdu rozhodnutie o výsledku prijímacieho konania na vysokoškolské štúdium prvého stupňa, na základe ktorého bola navrhovateľka prijatá na denné štúdium bakalárskeho štúdia v školskom roku 2019/2020 študijného programu ako súd vyššie špecifikoval, ako aj Návratka, na základe ktorej navrhovateľka záväzne oznámila Univerzite, Pedagogickej fakulte, že záväzne nastúpi na štúdium v akademickom roku 2019/2020 a preukázala aj výpisom z účtu, že zaplatila sumu 22,-

eur Pedagogickej fakulte za študentský preukaz a ISIC kartu. Navrhovateľka preukázala, že úspešne ukončila stredoškolské štúdiá, a to vysvedčením o maturitnej skúške, ako aj dodatku (číslo listu 110 a 111).

13. Potvrdením o príjme matky navrhovateľky bolo preukázané, že priemerný čistý mesačný zárobok od 9/2017 do 8/2017 je 964,86 eur.

14. Navrhovateľka preukázala listinnými dôkazmi z čl. 10-18, aké má náklady spojené s bývaním, za spotrebu elektrickej energie mesačne platí 45,- eur, za spotrebu plynu mesačne 112,- eur, za SIPO, teda káblovú televíziu, rozhlas a RTVS 18,54 eur, za internet spoločnosti Slovak Telekom 20,89 eur, ročný poplatok za komunálny odpad a drobné stavebné odpady 34,30 eur, ročný poplatok za daň z nehnuteľnosti za rok 2018 v sume 15,42 eur, poisťné na investičné životné poistenie pre matku navrhovateľky mesačne v sume 40,- eur a splátku úveru v spoločnosti VUB, a.s. z úverovej zmluvy, mesačne vo výške 61,49 eur, poisťné za poistenie domu v polročnej splátke 40,75 eur poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. a investičné životné poistenie, ktoré platí mesačne pre navrhovateľku v sume 20,- eur. Okrem toho navrhovateľka preukázala, že si platí faktúru za mobilný telefón vo výške 45,91 eur. Spolu náklady matky navrhovateľky mesačne predstavujú 356,29 eur, ktoré preukázala v tomto konaní listinnými dôkazmi, ktoré sú zahrnuté aj mesačná poisťka, ktorú platí na navrhovateľku 20,- eur a mobilného operátora za užívanie mobilného telefónu 45,91 eur. Po rozhodnutí odvolacím súdom a po tom, ako nastúpila na denné bakalárske štúdium na univerzitu, uviedla, že sa jej zvýšili náklady, ktoré uviedla v návrhu ako vreckové vo výške 60,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne, nakoľko v tejto sume je zahrnuté aj stravné počas výučby za mesiac 50,- eur a študijné výdavky na materiál, ktoré sa menia z 10,- eur na 20,- eur mesačne. Právna zástupkyňa navrhovateľky mailom (číslo listu 172) zo dňa 26.9.2019 uviedla povinnému aktuálne výdavky navrhovateľky, ktoré má v súvislosti s vysokoškolským štúdiom, kde sú podrobne presne špecifikované: na knihy a učebnice 100,- eur, na špeciálny výtvarný program pre odbor výtvarníctvo 90,- eur + výdavky na ďalšie príslušenstvo k notebooku cca 50,- eur, okrem toho bude potrebovať špeciálne kresliace pomôcky, ktoré jej zatiaľ fakulta nešpecifikovala, predpokladá do 100,- eur jednorazovo, cestovné v MHD mesačne 12,- eur + 8,- eur, lebo občas cestuje autobusom, spolu 20,- eur mesačne a stravné v čase výučby cca 50,- eur na mesiac. Navrhovateľka založila do súdneho spisu dokument k zmluve o bežnom účte, že sa jej zmenilo číslo účtu, na ktoré je potrebné platiť výživné povinným.

15. Návrhom na zvýšenie výživného matka navrhovateľky adresovala takýto návrh dňa 8.8.2018 pre povinného, kde mu navrhovala, aby sa zvýšilo výživné na navrhovateľku zo sumy 66,39 eur na sumu 150,- eur minimálne. Poukázala v odôvodnení tohto návrhu na to, že naposledy bolo výživné na navrhovateľku určené pred 12 rokmi a v súčasnosti je už študentkou maturitného ročníka Spojenej školy v Nových Zámkoch, čím sa podstatne zmenili a narástli jej náklady spojené so štúdiom a prípravou na budúce štúdium na vysokej škole.

16. Povinný listinnými dôkazmi, ktoré do spisu založil preukázal, že je zamestnaný v súčasnosti v spoločnosti KOLEX s.r.o. so sídlom Nitra ako prijímací technik s priemerným čistým mesačným zárobkom za posledných 12 mesiacov v sume 897,92 eur. Okrem toho preukázal, že má výdavky spojené s bývaním, keď žije v spoločnej domácnosti s rodičmi s tým, že doklady, ktoré preukázal sú vystavené na meno otca povinného, ktorý je zaviazaný platiť platobný doklad SIPO za rozhlas a RTVS 2,32 eur a Slovakia Energy 226,- eur. Na jeho pripadajúci podiel tak predstavuje sumu 76,10 eur. Okrem toho za internet je mesačná platba 20,38 eur, na povinného pripadajúci podiel 6,80 eur, účet za UPC FreeSAT vystavený na meno povinného 10,93 eur, spoločnosti O2 mesačne za úhradu mobilného telefónu sumu 25,41 eur, KOOOPERATIVA poisťovni mesačný poplatok v sume 38,69 eur a mesačne platí výživné navrhovateľke v sume 66,39 eur. Spolu náklady povinného mesačne predstavujú 224,32 eur, ktoré preukázal v tomto konaní listinnými dôkazmi. Po rozhodnutí odvolacím súdom povinný predložil aktuálne potvrdenie o výške jeho priemerného čistého mesačného zárobku od zamestnávateľa za posledných 12 mesiacov, ktorý je vo výške 828,88 eur (číslo listu 179), Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ z roku 2015, podľa ktorej povinný čerpal úver vo výške 11.300,- eur a úver mal poskytnutý na 84 mesiacov s tým, že ho čerpal 30.6.2015 s dátumom poslednej splátky 20.6.2022 bezúčelový a Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VUB Pôžička“ zo dňa 14.6.2018 čerpal úver vo výške 16.000,- eur, ktorý čerpal jednorazovo 14.6.2018 na dobu 78 mesiacov titulom refinancovania predchádzajúceho úveru, ktorý mal poskytnutý od tej istej banky s tým, že tento úver bude splácať do decembra roku 2024. Tento úver čerpal ako bezúčelový spotrebiteľský úver na

refinancovanie. Okrem toho predložil rozhodnutia Obce Veľký Kýr o vyrubení dani z nehnuteľností za rok 2019, ktoré dane sú vystavené na meno rodičov povinného (X. G. a O. G.) a takisto aj rozhodnutia, ktorými Obec Veľký Kýr vyrubila otcovi povinného poplatok za komunálne odpady a drobné stavby za rok 2019 v sume 34,30 eur a povinnému, ktorému vyrubil tento istý poplatok za rok 2019 sumu 17,15 eur.

17. Dvoma kusmi fotografií z facebookového profilu povinného z čl. 42,43 navrhovateľka preukázala, že povinný absolvoval dovolenku v Thajsku a že absolvuje aj motovýlety.

18. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav veci a citované ustanovenia Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z. z. - § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 veta prvá a druhá a § 78 ods. 1 veta prvá a odsek 3) ako aj s poukazom na všeobecné úvahy k právu dieťaťa na výživné, k súdnym rozhodnutiam o ňom a k podmienkam zmeny jeho výšky, odôvodnil nasledovne:

19. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky po rozhodnutí odvolacím súdom je dôvodný vo väčšej časti a v intenciách uznesenia odvolacieho súdu rozhodol o zvýšení výživného a nie o určení výživného, keď zmenil rozsudok súdu prvej inštancie pod sp. zn. 6C/32/2006-47 zo dňa 16.6.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2006 v časti výživného na navrhovateľku, keď naposledy mala týmto rozhodnutím navrhovateľka určené výživné v čase, keď sa jej rodičia rozvázali, to znamená, že celý čas od tohto rozhodnutia nedošlo k žiadnej zmene ohľadom výživného na navrhovateľku, ani k zvýšeniu ani k zníženiu a až týmto návrhom sa navrhovateľka domáhala zvýšenia výživného ako plnoleté dieťa, a preto v tejto časti súd jej návrhu vyhovel a zvýšil výživné s tým, že rozdelil obdobia na zvýšenie výživného na dve časti, keď sa stotožnil v tomto smere s názorom právneho zástupcu povinného, keď zohľadnil skutočnosť, že iná zmena pomerov bola v čase podania návrhu, keď navrhovateľka bola v poslednom ročníku stredoškolských štúdií a končila maturitnou skúškou a iná zmena pomerov nastala po rozhodnutí odvolacím súdom, keď už navrhovateľka preukázala listinnými dôkazmi, že je študentkou 1. ročníka denného bakalárskeho štúdia v akademickom roku 2019/2020, Pedagogickej fakulty Univerzity Konštantína filozofa v Nitre a jej náklady sa zvýšili viac ako v čase podania návrhu, ktoré náklady opätovne navrhovateľka preukázala a riadne zdôvodnila. O týchto nákladoch povinný v zastúpení právneho zástupcu nenamietal, namietal iba skutočnosť, že navrhovateľka nepreukázala, resp. neinformovala povinného s nákladmi, ktoré mala mimoriadne, a to titulom absolvovania autoškoly a stužkovej slávnosti a navrhoval, aby do obdobia, kým navrhovateľka nenastúpila na vysokoškolské štúdium, aby sa toto výživné zvýšilo na navrhovateľku mesačne sumou 150,- eur a v období po nástupe na vysokoškolské štúdium, aby došlo maximálne k miernemu zvýšeniu za obdobie od 1.9.2019. Tieto skutočnosti súd pri rozhodovaní bral do úvahy, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku, keď vyhovel návrhu navrhovateľky a zvýšil výživné na plnoletú navrhovateľku zo sumy 66,39 eur na sumu 150,- eur mesačne za obdobie od 7.9.2018, teda od podania návrhu do 3.9.2019, teda za obdobie, kedy ukončila stredoškolské štúdiá a pripravovala sa na vysokoškolské štúdiá a od 4.9.2019, odkedy navrhovateľka preukázala potvrdením o návšteve školy, že je študentkou Pedagogickej fakulty Univerzity Konštantína filozofa v Nitre, súd zaviazal povinného k povinnosti platiť výživné plnoletej navrhovateľke mesačne sumou 200,- eur, vždy do 15. dňa tohto mesiaca k rukám navrhovateľky, čím za toto obdobie zvýšil výživné o sumu 50,- eur vzhľadom na odôvodnené a preukázané zvýšené výdavky navrhovateľky v súvislosti s vysokoškolským štúdiom na základe mailu, ktorý zaslala právna zástupkyňa povinnému (číslo listu 172) a na ktoré poukázala aj vo svojom prednese na pojednávaní konanom dňa 4.11.2019. Keďže od posledného rozhodnutia o výživnom uplynulo 12 rokov a medzitým navrhovateľka dosiahla plnoletosť a preukázala, že v školskom roku 2018/2019 bola študentkou 4. maturitného ročníka Spojenej školy v Nových Zámkoch, bolo nepochybne preukázané, že mala zvýšené náklady a výdavky, jednak spojené s absolvovaním maturitných skúšok, stužkovej slávnosti, ako aj ďalších výdavkov, ktoré mala, a preto mal súd za to, že zvýšené výživné vo výške 150,- eur za obdobie od 7.9.2018 do 3.9.2019 dostatočným spôsobom pokrýva náklady, ktoré mala navrhovateľka v tomto období s poukazom na to, že pokiaľ jej takú istú sumu prispela aj matka, spolu mala potom mesačne výživné vo výške 300,- eur, čo bolo postačujúce na tie náklady, ktoré mala v danom období. Ďalej je potrebné poukázať na to, že od naposledy určenej vyživovacej povinnosti povinného voči maloletej navrhovateľke nastala zmena pomerov, ako u navrhovateľky, tak aj u povinného. V roku 2006 matka navrhovateľky bola tiež učiteľkou, bola zamestnaná na Základnej škole s vyučovaním jazykom maďarským v obci Pozba s čistým mesačným zárobkom vo výške 404,30 eur a v súčasnosti v tom istom povolani s priemerným čistým mesačným zárobkom vo výške 964,86 eur. Povinný - otec dieťaťa v roku 2006 bol zamestnaný v spoločnosti IMAGEMENT s.r.o. Nitra s priemerným

mesačným čistým zárobkom vo výške 431,52 eur a v súčasnosti s tým, že je opäť zamestnaný a vykonáva funkciu prijímacieho technika s priemerným čistým mesačným zárobkom vo výške 897,92 eur s tým, že po rozhodnutí odvolacím súdom predložil aktuálne potvrdenie o výške zárobku, ktorý sa mu znížil za posledných 12 mesiacov na sumu 828,88 eur. Z tohto je jednoznačné, že u oboch rodičov došlo k zmene, čo sa týka výšky plátov, vzhľadom na uplynutie doby 12 rokov. Je potrebné uviesť, že čo sa týka navrhovateľky za obdobie 12 rokov u nej tiež došlo k podstatnej zmene pomerov, keď ukončila základnú školu, strednú odbornú školu s maturitou a v súčasnosti je študentkou Pedagogickej fakulty Univerzity Konštantína filozofa v Nitre, čím sa zvýšili jej náklady vo väčšom rozsahu ako v čase, keď bola študentkou strednej školy, ako v súvislosti s osobnými potrebami, ošatením, v súvislosti s hygienickými potrebami, štúdiom, ako aj inými nákladmi, o ktorých sa zmienila, ale ich nepreukázala, že absolvovala kurz autoškoly, že zaplatila príspevok na stužkovú slávnosť, ku ktorým príspevkom sa povinný dobrovoľne vo svojej výpovedi na pojednávaní vyjadril, že je ochotný sa podieľať polovičnou sumou na všetkých týchto mimoriadnych výdavkoch, namietal ale, že mu ich navrhovateľka nevyčísľala a nepredložila, v akých výškach tieto výdavky boli. Navrhovateľka dostatočným spôsobom preukázala v tomto konaní, že došlo k zmene pomerov na jej strane uplynutím 12 rokov a absolvovaním 4. maturitného ročníka strednej školy a nástupom na vysokoškolské štúdium s tým, že žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá hradí všetky náklady spojené s bývaním, okrem toho životnú poisťku pre navrhovateľku v spoločnosti NN Životná poisťovňa, a.s., náklady v súvislosti s používaním internetu a mobilného telefónu navrhovateľky, v súvislosti s ošatením, hygienickými potrebami a študijnými nákladmi s tým, že mesačne jej prispieva vreckovým 120,- eur, ktorá suma zahŕňa aj stravné počas výučby za mesiac 50,- eur a študijné výdavky na materiál, ktoré sa menia z 10,- eur na 20,- eur oproti pôvodne uplatneným v návrhu, hygienickými potrebami 30,- eur, oblečením a obuvou 80,- eur. Okrem toho, všetky mesačné náklady, ktoré má matka navrhovateľky v súvislosti nie len s bývaním, ale aj so splátkou úveru v spoločnosti VUB mesačne v sume 61,49 eur a vlastnou životnou poisťkou mesačne sumou 40,- eur predstavujú sumu 356,29 eur.

20. Čo sa týka povinného, na jeho strane došlo tiež k zmene pomerov, keď v roku 2006 mal príjem 431,52 eur a neskôr mal príjem 897,92 eur a v súčasnosti má príjem 828,88 eur a žije v spoločnej domácnosti s dvoma rodičmi a podieľa sa na úhradách spojených s užívaním nehnuteľnosti spolu s rodičmi s tým, že na neho pripadá podiel, čo sa týka platobného príkazu SIPO v sume 76,10 eur a internetu 6,80 eur. Ostatné platby týkajúce sa káblovej TV 10,93 eur, mobilnému operátorovi O2 za mobilný telefón 25,41 eur a poisťku spoločnosti KOOPERATIVA poisťovňa a.s. v sume 38,69 eur sú vystavené na jeho meno, ako aj poplatok za komunálne odmeny a drobné stavebné odpady vyrubené Obcou Veľký Kyr, ktoré platí vo výške 17,15 eur. Ostatné tieto rozhodnutia, ktoré predložil do súdneho spisu týkajúce sa vyrubenia dani z nehnuteľnosti a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady sú vystavené na mená rodičov, ktorí sú dôchodcovia a ktorí poberajú od štátu starobný dôchodok a takéto vyrubené dane a poplatky si dokážu zo svojho dôchodku zaplatiť, preto tieto súd nezohľadnil pri stanovení zvýšenia výšky výživného a čo sa týka predložených zmlúv o poskytnutí spotrebiteľských úverov, ktoré mal poskytnuté povinný v roku 2015 a v roku 2018 ako ďalší úver na refinancovanie úveru z roku 2015 sa s nimi súd oboznámil a zistil, že tieto čerpal povinný ako bezúčelové spotrebiteľské úvery, avšak okolnosti a dôvody, pre ktoré ich čerpal tak, ako ich opísal podrobne povinný vo svojej výpovedi, nepreukázal súdu listinnými dôkazmi, čiže súd v tomto smere sa buď stotožní s jeho výpoveďou alebo nebude na to prihliadať, pretože keď sa niečo tvrdí, je potrebné to aj zdokumentovať, avšak jeho okolnosti, na ktoré poukázal, že z tých dôvodov si čerpal úver v roku 2011, ktorý ani nepredložil, že čerpal a následne ani v roku 2015, že nemal dostatok finančných prostriedkov, nie je možné zohľadniť pri zvýšení výživného na navrhovateľku, ktorá preukázala dostatočnú zmenu pomerov na jej strane po 12 rokoch naposledy určeného výživného, s ktorým návrhom sa plne stotožnil právny zástupca povinného, keď sám vo svojom záverečnom prednese uviedol, že návrh na zvýšenie výživného je plne dôvodný zo strany navrhovateľky. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie posúdil náklady povinného mesačne v celkovej výške 241,47 eur, nakoľko poskytnutie spotrebiteľských úverov si mohol riešiť výhodnejšie tak, že by mu bol poskytnutý hypotekárny úver s menšou úrokovou sadzbou a s menšou mesačnou splátkou. Skutočnosť čerpania úverov zo strany povinného je jeho vecou, že k takémuto niečomu sa odhodlal, čo nemôže byť na úkor platenia výživného na jeho dcéru. Nevyhnutné náklady, ktoré majú obaja rodičia, takisto aj matka navrhovateľky, čo sa týka jej mesačnej splátky za životnú poisťku jej vlastnú a splátku úveru, tiež súd nevzal v úvahu pri určení výšky výživného podľa zákona. Obaja rodičia inú vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľky, ich spoločného dieťaťa, nemajú.

21. Vzhľadom na dobu, ktorá uplynula od posledného rozhodovania súdu, teda od roku 2006, valorizačnú klauzulu, ako aj vzhľadom na preukázateľné výdavky navrhovateľky v čase rozhodovania súdu t. j. výdavky na stužkovú slávnosť a výdavky v súvislosti s podávaním prihlášok na vysokú školu v súvislosti s absolvovaním autoškoly, v súvislosti s potvrdením o návšteve školy, že navrhovateľka je aktuálne už študentkou vysokej školy, ako aj nárast príjmu na strane povinného zo sumy 431,52 eur na sumu 828,88 eur, súd dospel k záveru, že je potrebné zvýšiť výživné pre navrhovateľku ako plnoleté dieťa s tým, že naposledy mala určenú vyživovaciu povinnosť sumou 66,39 eur, tak súd považoval úplne na mieste a za dôvodnú, aby toto zvýšenie výživného rozdelil na dve sumy, zohľadňujúc dôvody, na ktoré poukázal právny zástupca povinného, a teda pôvodne určené výživné vo výške 66,39 eur zvýšil mesačne na sumu 150,- eur za obdobie od 7.9.2018 do 3.9.2019 a od 4.9.2019 zvýšil toto výživné na sumu 200,- eur, vzhľadom k tomu, že navrhovateľka preukázala dôvodnosť tohto zvýšenia o sumu 50,- eur tým, že je študentkou Pedagogickej fakulty Univerzity Konštantína filozofa a má podstatne zvýšené náklady oproti nákladom, ktoré mala na strednej škole, a preto má súd za to, že suma 50,- eur nemôže ohroziť príjem a výdavky povinného s poukazom na to, že dobrovoľne súdu ani neuviedol a neoznámil, že je aj poslancom Obecného zastupiteľstva vo Veľkom Kýre, kde tiež dostáva a má určitý príjem. Jeho tvrdenie je jedna vec, ktorým uviedol, že má príjem 5,- eur za účasť na Obecnom zastupiteľstve, toto tvrdenie však nepreukázal žiadnym spôsobom, preto tiež nie je možné na neho prihliadať, avšak takto zvýšené výživné súd považoval za dôvodné. Pri určení výživného na plnoletú navrhovateľku súd vychádzal hlavne z preukázateľných potrieb navrhovateľky, ktoré súd uznal v tom, že navrhovateľka dosiahla plnoletosť, zvýšili sa jej výdavky vzhľadom na vek a pohlavie, ako aj v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou a návštevou zubára, keď uviedla, že potrebovala strojček na zuby, čo jej tiež hradila matka a z dôvodu, že ukončila stredoškolské štúdiá záverečnou maturitou skúškou, absolvovala prijímacie pohovory úspešne a bola prijatá predloženým rozhodnutím na Pedagogickú fakultu Univerzity Konštantína filozofa v Nitre, naproti tomu povinný nemá žiadnu inú vyživovaciu povinnosť ani iné zvýšené potreby, na ktoré by súd musel prihliadnuť a zohľadniť ich, nakoľko sám potvrdil, že absolvuje s priateľmi motovýlety, ktoré nepreukázal, že mu hradia motorkári, ktorí s ním absolvujú takéto výlety, to je iba jeho tvrdenie, ničím nepreukázané a takisto nepreukázal ani skutočnosť, že absolvoval dovolenku v Thajsku, ktorý zájazd obdržal ako dar a nepreukázal ani skutočnosti a dôvody, pre ktoré čerpal dva spotrebiteľské úvery v roku 2015 a 2018, iba uviedol dôvody. Pokiaľ by tomu tak aj bolo, aj tak musel mať výdavky spojené s absolvovaním takejto dovolenky a takisto aj čo sa týka motovýletov, je potrebné, aby si hradil pohonné hmoty, čo sám uviedol, že si ich aj hradí. Okrem toho má dostatok finančných prostriedkov, aby si platil poisťky a údržbu osobného motorového vozidla a motorky. Z tohto všetkého jednoznačne vyplýva a je aj preukázané, že suma 150,- eur a 200,- eur titulom zvýšenia výživného je odôvodnená, pretože zmena pomerov bola preukázaná ako na strane navrhovateľky, tak aj povinného. U navrhovateľky zvýšením jej potrieb, tak ako už súd vyššie uviedol a u povinného zvýšením jeho platu, takmer o polovicu, pričom povinný žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, teda iba čiastočne sa podieľa na úhradách spojených s bývaním a neuviedol žiadne také mimoriadne náklady, ktoré by súviseli s bývaním u rodičov a ktoré by súd mal zohľadniť. Navrhovateľkou navrhované zvýšené výživné vo výške 200,- eur mesačne súd považoval za dôvodné a preukázané s tým, že ho rozdelil na sumu 150,- eur za prvé obdobie a sumu 200,- eur za druhé obdobie zvýšenia výživného na navrhovateľku, považoval za dostatočnú, pokiaľ obdrží takéto istý obnos peňazí aj od matky, tak suma 300,- eur v prvom období a suma 400,- eur v druhom období zvýšenia jej musí bohato vystačiť na jej mesačné výdavky a odôvodnené náklady, ktoré má v súvislosti s vysokoškolským štúdiom, ale aj s inými potrebami, ktoré sú nutné k žitiu v súčasnosti s poukazom na valorizačnú klauzulu. Preto vo zvyšku súd návrh zamietol v časti, keď v prvom období od 7.9.2018 do 3.9.2019 zvýšil výživné iba na sumu 150,- eur oproti sume 200,- eur, ktorú pôvodne už po rozhodnutí odvolacím súdom a potom, ako rozsudok súdu prvej inštancie sp. zn. 9Pc/22/2018-57 zo dňa 7.11.2018 nadobudol právoplatnosť dňa 21.12.2018 iba vo výroku III., považoval za správne.

22. Čo sa týka ročného výživného, ktoré vzniklo povinnému za obdobie od 7.9.2018 do 3.9.2019 vo výške 1.003,32 eur ($12 \times 150,- \text{ eur} = 1.800,- \text{ eur}$, povinný platí pravidelne výživné naposledy určené vo výške 66,39 eur $\times 12$ mesiacov = 796,68 eur, rozdiel $1.800,- \text{ eur} - 796,68 \text{ eur} = 1.003,32 \text{ eur}$) a ročné výživné za obdobie od 4.9.2019 do 4.11.2019 vrátane mesiaca november 2019 vo výške 400,83 eur ($3 \times 200,- \text{ eur} = 600,- \text{ eur}$, povinný platí pravidelne výživné naposledy určené vo výške 66,39 eur $\times 3$ mesiace = 199,17 eur, rozdiel $600,- \text{ eur} - 199,17 \text{ eur} = 400,83 \text{ eur}$) s tým, že súd povolil ročné výživné zaplatiť povinnému v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, počnúc od právoplatnosti rozsudku, keď zohľadnil, že ročné výživné určil súd dvoma sumami za dve obdobia, tak aby pravidelná mesačná splátka neohrozila životné minimum a

výdavky, ktoré musí povinný hradiť zo svojho príjmu. Týmto návrhom súd vyhovel právnomu zástupcovi povinného, ktorý navrhoval zaplatiť zročné výživné v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 52 C.M.P. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

24. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len povinný - otec navrhovateľky domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby výška jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke bola od 04.09.2019 určená len vo výške 170,-Eur mesačne s tým, že toto rozhodnutie sa premietne aj do zmeny rozsudku v časti určenia zročného výživného za obdobie po 04.09.2019, keď rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného, ako aj zročného výživného za obdobie od 07.09.2018 do 03.09.2019 odvolaním nenapáda. Ďalšie zvýšenie výživného od 04.09.2019 v dôsledku nástupu navrhovateľky na denné štúdium na Pedagogickú fakultu Univerzity Konštantína Filozova v Nitre pokladá za opodstatnené len na sumu 170,-Eur mesačne, keď zvýšenie výživného nad túto sumu pokladá za neodôvodnené. Súd prvej inštancie toto ďalšie zvýšenie neodôvodnil zmenou pomerov na strane rodičov navrhovateľky, ale iba zmenou na strane odôvodnených potrieb na strane navrhovateľky, keď vo všeobecnosti skutočne platí, že nástup na vysokoškolské štúdium býva spojený niekedy aj s výraznou zmenou na strane odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa. V tomto prípade však, aj keď nepopiera určitý nárast výdavkov oprávnenej, nedošlo k žiadnej (zásadnej ani inej) zmene v súvislosti s opakovanými výdavkami (najmä na cestovné, stravu, či ubytovanie), keď navrhovateľka i po nástupe na vysokoškolské štúdium naďalej dochádza do miesta štúdia v porovnateľnej vzdialenosti, pričom v oboch prípadoch si dochádzku dokáže zabezpečiť bezplatne vlakom alebo autobusom bez zvýšenia nákladov na cestovné. Nástup na vysokoškolské štúdium neodôvodňuje ani žiadne zvýšenie nákladov na stravu, a k žiadnej zmene nedošlo ani v súvislosti s ubytovaním, je preto presvedčený, že u navrhovateľky nevznikol žiadny dôvod na zvýšenie vreckového zo sumy 60,-Eur na 120,-Eur mesačne, ktoré je deklarované iba účelovo, keď ani takéto zvýšenie na pokrytie zvýšených nákladov by neodôvodňovalo zvýšenie výživného zo strany jedného z rodičov - otca o 50,-Eur mesačne.

25. Navrhovateľka vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázala na to, že sama nevyužila možnosť sa odvolať, keď spor predĺžovať nechcela, i keď má za to, že jej súd mohol priznať i pôvodne požadovaných 250,-Eur. Napriek tomu, že jej povinný neprispieval nad rámec určeného výživného žiadnou sumou a že jej naďalej platí len sumu doteraz určeného výživného sa rozhodla, že bude súhlasiť s tým, aby jej platil aj o 30,-Eur nižšie výživné za cenu toho, aby bola vec už ukončená, nakoľko pokiaľ v tejto nebude právoplatne rozhodnuté, povinný jej nezaplatí ani cent navyše. Zároveň žiada aj úpravu zročného výživného a povolenie splátok vo výške 50,-Eur spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou rozsudku.

26. K uvedenému vyjadreniu sa odvolateľ už nevyjadroval.

27. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku viazaný rozsahom podaného odvolania povinného, nie však dôvodmi podaného odvolania a dospel k záveru, že vo veci je potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

28. Odvolací súd vyjadrenie navrhovateľky k podanému odvolaniu považoval obsahovo za čiastočné späťvzatie návrhu v časti požadovaného zvýšenia výživného od 04.09.2019 naďalej, ktoré výživné navrhovateľka už nepožadovala v rozsahu 200,-Eur mesačne, ale len v rozsahu 170,-Eur mesačne, keď sa rozhodla akceptovať požiadavku odvolateľa z odvolania, vrátane akceptácie povolenia splátok zročného výživného. Vychádzajúc z uvedeného potom odvolací súd v zmysle ustanovenia § 388 CSP nadväzne na toto čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľky rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zvýšenia výživného od 04.09.2019, v časti určenia zročného výživného za obdobie od 04.09.2019 do 04.11.2019 (dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie) a v časti výroku o trovách konania zmenil na základe súhlasného vyjadrenia strán sporu tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, teda mal za to, že účastníci konania sa zhodli na potrebách navrhovateľky a možnostiach povinného odôvodňujúcich určenie výšky zvýšenia výživného od 04.09.2019 (pri odvolaní povinného len nad sumu 170,-Eur mesačne zročné výživné dané zvýšením výživného vzniklo len za toto obdobie) sumou 170,-Eur mesačne, ktorú sumu odvolací súd neprimeranou vzhľadom k skutkovým okolnostiam veci nevzhladol. V dôsledku zmeny určenia výšky výživného rozhodol odvolací súd aj o zmene výšky

zročného výživného za obdobie od 04.09.2019 do 04.11.2019, ktorú sumu vypočítal ako rozdiel medzi povinným doposiaľ plateným výživným 66,39 Eur mesačne a sumou zvýšeného výživného 170,-Eur mesačne, keď za mesiac november 2019 ešte výživné zročné nebolo, teda ide o rozdiel za dva mesiace a výpočet je nasledovný: za september 153,-Eur (170:30x27 dní) + 170,-Eur za október - 59,75 Eur za september (66,39:30x27 dní) - 66,39 Eur za október, t. j. 323,-Eur - zaplatených 126,14 Eur. Pri zmene rozhodnutia odvolací súd rozhodol nanovo aj o trovách účastníkov konania, v zmysle ustanovenia § 52 CMP obsahovo zhodným výrokom ako v napadnutom rozsudku.

29. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).